

Sygn. akt I S 12/11

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2011r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Barbara Owczarek (spr.)
Sędziowie:	SA Elżbieta Karpeta SA Anna Bohdziewicz

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2011r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi M. K. (1)

przeciwko Skarbowi Państwa- Prezesowi Sądu Okręgowego w (...)

o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie II C 416/09

postanawia

- 1) stwierdzić przewlekłość postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w (...) pod sygn. II C 416/09;
- 2) przyznać skarżącej od Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w (...) sumę pieniężną w wysokości 2000 (dwa tysiące) złotych;
- 3) w pozostałym zakresie skargę oddalić;
- 4) nakazać Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w (...) zwrot na rzecz skarżącej M. K. (1) uiszczonej opłaty od skargi w kwocie 100 (sto) złotych.

Sygn. akt I S 5/11

UZASADNIENIE

Skarżąca M. K. (1) wniosła o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie sygn. akt II C 416/09 prowadzonej przez Sąd Okręgowy w (...) z powództwa M. K. (1) przeciwko Skarbowi Państwa-Ministrowi Zdrowia w (...) o zapłatę oraz przyznanie jej od Skarbu Państwa kwoty 5000 zł. W uzasadnieniu zarzuciła, że dopiero w dniu 5 października 2010 roku pełnomocnik powódki otrzymał opinię sądowo-lekarską, którą biegły złożył w Sądzie Okręgowym dnia 17 sierpnia 2010 roku, ponadto do chwili obecnej Sąd I instancji nie wydał żadnego rozstrzygnięcia odnośnie wniosków dowodowych zawartych w piśmie pełnomocnika powódki, pomimo złożenia tego pisma w Sądzie z dniem 11 października 2010 roku. Skarżąca podała nadto, iż brak rozstrzygnięcia w sprawie miał negatywny wpływ na jej psychikę stanowiąc źródło ciągłego napięcia, zaś pogarszający się stan zdrowia powódki może uczynić niemożliwym jej uczestnictwo w czynnościach procesowych.

Prezes Sądu Okręgowego w (...) przystąpił do sprawy i wniósł o oddalenie skargi. Wskazał, że czynności w sprawie były podejmowane w zasadzie bezzwłocznie, dowód z opinii biegłego dopuszczono na rozprawie w dniu 26 października 2009 roku, biegły zwrócił akta w dniu 17 sierpnia 2010 roku, w wykonaniu wniosku o uzupełnienie opinii akta ponownie przesłano biegłemu, w dniach od 23 grudnia 2010 roku do 15 kwietnia 2011 roku akta pozostawały w oczekiwaniu na podjęcie czynności przez sędziego, w okresie od dnia 11 marca 2011 roku do dnia 18 marca 2011 roku sędzia referent przebywała na urlopie i podejmowała czynności w innych pozostających w jej decernacie sprawach.

Rozpoznając skargę powódki Sąd Apelacyjny ustalił, że pozew powódki wpłynął do Sądu Okręgowego w dniu 18 sierpnia 2009 roku. Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 26 października 2009 roku Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu medycyny. Opinia instytutu wydana przez lekarzy siedmiu specjalności wpłynęła do Sądu Okręgowego w dniu 17 sierpnia 2010 roku (k.157-162). Rachunek za opinię podlegał weryfikacji w oddziale finansowym, akta wróciły do sędziego referenta dnia 30 sierpnia 2010 roku. Zarządzeniem z dnia 27 września 2010 roku (k.166-167), które zostało doręczone pełnomocnikowi powódki w dniu 5 października 2010 roku został on zobowiązany do ustosunkowania się do treści tej opinii. W dniu 11 października 2010 roku pełnomocnik powódki złożył w Sądzie Okręgowym pismo zawierające jego stanowisko procesowe, w którym zakwestionował wnioski opinii domagając się dopuszczenia dowodu z uzupełniającej opinii biegłych oraz nowej opinii innego biegłego. Dowód z informacją o nie doręczeniu pozwanemu odpisu opinii biegłej wpłynął do Sądu Okręgowego w dniu 26 października 2010 roku (k.173). Dnia 2 listopada 2010 roku Sąd wydał zarządzenie o ponownym doręczeniu opinii pozwanemu (k.174), którą pozwany otrzymał w dniu 22 listopada 2010 roku (k.200) i w dniu 8 grudnia 2010 roku złożył pismo z zarzutami i wnioskami do opinii biegłej. W dniu 15 grudnia 2010 roku Sąd skierował do wykonania prawomocne postanowienie o przyznaniu kosztów biegłej z sum budżetowych Skarbu Państwa. Dnia 30 grudnia 2010 roku sędzia referent otrzymał akta. Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2011 roku Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii dotychczasowego biegłego Uniwersytetu (...) w T. (...) w B. Zakładu Medycyny Sądowej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga powódki zasługuje na częściowe uwzględnienie. Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu którego skarga dotyczy nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo też dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Dla oceny, czy doszło do przewlekłości postępowania znaczenie ma nie tylko czas trwania postępowania ale terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd w celu wydania rozstrzygnięcia.

Nie ma racji skarżąca, że do przewlekłości postępowania doszło już w połowie 2010 roku. W sprawie zachodziła potrzeba wydania pewnych decyzji ubocznych a następnie skierowania ich do wykonania, choćby co do kosztów opinii biegłej. Ponadto w sierpniu 2010 roku nastąpiła zmiana sędziego referenta i nowy sędzia musiał zapoznać się z aktami i opinią. Zatem zarzut, iż postanowienie o przyznaniu kosztów było wydawane trzy tygodnie jest bezzasadny. O przewlekłości postępowania decyduje czas trwania całości postępowania. O bezczynności Sądu można mówić jedynie w okresie od dnia 1 stycznia 2011 roku do dnia 18 kwietnia 2011 roku (bezczynność trwająca 3,5 miesiąca), sąd mógł bowiem wcześniej podjąć decyzję odnośnie wniosków powódki, po ustosunkowaniu się strony pozwanej do opinii biegłej. Nastąpiło to z opóźnieniem z uwagi na doręczenie opinii biegłej pozwanemu dopiero dnia 22 listopada 2010 roku (poprzednia opinia wróciła do Sądu w dniu 26 października 2010 roku i nie została doręczona). W zakreślonym terminie po doręczeniu stronom odpisu opinii pozwany złożył pismo z wnioskami i dopiero z tą chwilą, po wykonaniu czynności administracyjnych związanych z wypłatą biegłej ze Skarbu Państwa wynagrodzenia, Sąd mógł kompleksowo ustosunkować się do wniosków obu stron.

Jednakże po tym czasie bezczynność Sądu nie znajduje żadnego usprawiedliwienia i musi zostać uznana za przejaw przewlekłości w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy sądowej bez nieuzasadnionej zwłoki, co musiało skutkować stwierdzeniem przewlekłości postępowania na podstawie art. 12 ust 2 tejże ustawy.

W nawiązaniu do stanowiska prezentowanego przez Prezesa Sądu Okręgowego w (...) w odpowiedzi na skargę, podkreślić należy, że wymienione w tym piśmie trudności wynikające ze znacznego obciążenia sędziów, w tym sędziego referenta, oraz okres urlopowy nie mogą usprawiedliwiać tak długich przerw pomiędzy rozpoznaniem wniosków powódki o dopuszczenie dowodów.

Wobec stwierdzonej przewlekłości uznać należy, że zaistniały okoliczności określone w art. 12 ust. 4 wyżej wskazanej ustawy uzasadniające przyznanie z tego tytułu od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w (...) na rzecz skarżącej sumy pieniężnej w kwocie 2000 zł. Określając wysokość rekompensaty Sąd Apelacyjny miał na względzie rodzaj sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilości oraz czas trwania przewlekłości. W pozostałym zakresie odnośnie żądania zasądzenia wyższego zadośćuczynienia Sąd skargę oddalił.

Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na mocy art. 12 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179 poz. 1843).

Zważywszy, że skarga powódki została uwzględniona stosownie do art.17ust.3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179 poz. 1843) Sąd Apelacyjny zwrócił jej z urzędu pobraną opłatę od skargi.